

Joi, 9 septembrie 2010

5. salută aplicarea unor metode și tehnologii avansate de gospodărire a apelor în Israel și îndeamnă la utilizarea echitabilă a acestor metode și la transferul tehnologiilor respective către toate țările din regiune; solicită comunității internaționale, inclusiv Uniunii Europene, să își intensifice eforturile vizând asigurarea unui sprijin financiar și tehnic suplimentar pentru proiectele cooperative din acest domeniu;
6. solicită guvernelor Israelului, Iordaniei și Autorității Palestiniene să depună eforturi într-un spirit de cooperare pentru a salva Iordanul inferior și le îndeamnă să creeze, cu sprijinul Uniunii Europene, o comisie a bazinului Iordanului, care să fie deschisă participării și altor țări riverane;
7. invită Consiliul, Comisia și statele membre ale UE să încurajeze și să sprijine un plan general vizând rectificarea situației critice a râului Iordan și furnizarea în continuare de sprijin tehnic și financiar pentru reabilitarea Iordanului, în special a zonei Iordanului inferior, și în cadrul Uniunii pentru Mediterana;
8. subliniază încă o dată că problema gospodăririi apelor, în special o distribuție echitabilă a apei care respectă nevoile tuturor locuitorilor din regiune, are o importanță crucială pentru o pace durabilă și pentru stabilitate în Orientul Mijlociu;
9. consideră, în același timp, că planurile de acțiune din cadrul politicii europene de vecinătate elaborate cu Israelul, Iordania și Autoritatea Palestiniană ar trebui să includă o trimitere clară și concretă la procesul de reabilitare a acestei zone; încurajează puternic Comisia să inițieze un studiu comun privind Iordanul;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, guvernelor și parlamentelor statelor membre, reprezentantului Cvartetului în Orientul Mijlociu, Knessetului și guvernului israelian, parlamentului și guvernului Iordaniei, parlamentului și guvernului Libanului, Președintelui Autorității Naționale Palestiniene, Consiliului Legislativ Palestinian și guvernului și parlamentului Siriei.

Kenya: nearestarea președintelui Sudanului, Omar al-Bashir

P7_TA(2010)0315

Rezoluția Parlamentului European din 9 septembrie 2010 referitoare la Kenya: nearestarea președintelui Omar al-Bashir

(2011/C 308 E/15)

Parlamentul European,

- având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la criza din Darfur, Sudan,
- având în vedere mandatele de arestare emise de Curtea Penală Internațională (CPI) împotriva președintelui sudanez, Omar al-Bashir, pentru crime împotriva umanității și genocid,
- având în vedere Rezoluția 1593(2005) a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite,
- având în vedere declarațiile din 22 iulie 2010 și 20 august 2010 prin care Catherine Ashton, Înalta Reprezentantă a Uniunii, îndemna Ciadul și, respectiv, Kenya să coopereze cu CPI,
- având în vedere Decizia nr. ICC-02/05-01/09 a Camerei Preliminare a CPI din 27 august 2010 prin care Consiliul de Securitate al ONU și Adunarea Statelor Părți la Statutul de la Roma erau informate de prezența lui Omar al-Bashir pe teritoriul Republicii Kenya,

Joi, 9 septembrie 2010

- având în vedere Statutul de la Roma,
 - având în vedere diferitele acorduri de parteneriat, cum ar fi Acordul de la Cotonou, încheiate între UE și statele africane, care prevăd că asistența și comerțul depind de respectarea condițiilor referitoare la statul de drept,
 - având în vedere articolul 4 din Actul Constitutiv al Uniunii Africane, prin care impunitatea este respinsă,
 - având în vedere articolul 122 alineatul (5) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât guvernul kenyan a adresat o invitație președintelui sudanez, Omar al-Bashir, și l-a primit pe acesta la ceremonia de promulgare a Constituției din 27 august 2010, știind că CPI a emis un mandat de arestare pe numele său;
- B. întrucât CPI a emis la 4 martie 2009 un mandat internațional de arestare pe numele președintelui Sudanului, Omar al-Bashir, pentru crime împotriva umanității (asasinat, exterminare, deportare, tortură și viol) și pentru crime de război (planificarea de atacuri împotriva civililor și jafuri), iar acesta face în același timp obiectul unei ordonanțe din 12 iulie 2010 care îl acuză de „genocid prin asasinat, genocid prin atingere gravă a integrității fizice sau psihologice a victimelor și genocid prin supunerea cu intenție a fiecăruia dintre aceste grupuri de persoane la condiții de existență menite să provoace eliminarea lor fizică”;
- C. întrucât Kenya și alte 31 de state africane sunt semnatare ale Statutului de la Roma, care le obligă să aresteze orice persoană căutată de CPI și să o predea Curții sau să interzică accesul unei astfel de persoane pe teritoriul lor respectiv;
- D. întrucât țările care au ratificat Convenția ONU din 1948 împotriva genocidului au obligația de a coopera cu CPI, chiar dacă nu sunt semnatare ale Statutului Curții;
- E. întrucât Sudanul, stat membru al Națiunilor Unite, a refuzat constant cooperarea cu CPI, refuzând astfel accesul la adevăr și justiție pentru milioanele de victime ale atrocităților de război din Sudan, în special din regiunea Darfur;
- F. întrucât prim-ministrul kenyan a recunoscut că invitarea președintelui al-Bashir a fost o greșeală și că nearestarea acestuia de către autoritățile kenyene constituie o încălcare gravă a obligațiilor internaționale care revin Kenyei nu numai în temeiul statutului de la Roma, ci și în temeiul legislației naționale, inclusiv al noii sale constituții, care recunoaște aplicabilitatea directă a dreptului internațional;
- G. întrucât fostul secretar-general al ONU, Kofi Annan, actualul mediator al crizei kenyene, a solicitat Kenyei să își clarifice poziția cu privire la CPI și să își reafirme angajamentul față de aceasta;
- H. întrucât Kenya are obligația clară de a coopera cu CPI în ceea ce privește executarea a astfel de mandate de arestare, obligație rezultată atât din Rezoluția 1593 a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite, prin care acesta îndeamnă toate statele și organizațiile regionale și internaționale vizate să coopereze pe deplin cu CPI, precum și din articolul 87 din Statutul Curții, la care Republica Kenya este parte;
- I. întrucât președintele al-Bashir a vizitat Ciadul, care a semnat de asemenea tratatul de instituire a CPI, fără ca această țară să își îndeplinească obligațiile;
- J. întrucât, de la punerea sa sub acuzare, președintele sudanez a călătorit și în Egipt, Libia, Arabia Saudită, Eritreea, Qatar, Zimbabwe și Etiopia;

Joi, 9 septembrie 2010

- K. întrucât Uniunea Africană a comunicat într-adevăr în iulie 2009 că statele sale membre vor refuza să coopereze, în conformitate cu articolul 98 din statut, și întrucât și-a reiterat această poziție după acuzarea de genocid a lui Omar al-Bashir, iar apoi, printr-o rezoluție adoptată prin consens la 27 iulie 2010 în cadrul Summitului de la Kampala, a solicitat Consiliului de Securitate al ONU să suspende procedurile împotriva președintelui sudanez, în conformitate cu articolul 16 din statut;
- L. regretând refuzul Uniunii Africane (UA) de a permite crearea unui birou al CPI pe lângă Uniune și amenințările făcute la adresa statelor africane care nu respectă această decizie;
- M. întrucât genocidul, crimele împotriva umanității și crimele de război nu trebuie să rămână nepedepsite, iar modul în care este tratat cazul președintelui al-Bashir reprezintă un precedent important în lupta împotriva impunității șefilor de stat în exercițiu,
1. își exprimă regretul față de decizia Kenyei de a-l invita pe președintele Omar al-Bashir să participe la ceremonia de semnare a noii constituții care instaurează o nouă eră de guvernare democratică a acestei țări;
 2. solicită membrilor comunității internaționale, inclusiv tuturor țărilor africane, să asigure tragerea la răspundere fără rezerve pentru crimele împotriva dreptului internațional, în special pentru cele care au avut loc în Sudan;
 3. solicită șefilor de stat și de guvern africani semnatori ai Statutului de la Roma să își onoreze angajamentele și să coopereze cu CPI în cadrul investigațiilor acestuia cu privire la crimele de război, la crimele împotriva umanității sau la genociduri;
 4. subliniază că CPI are datoria de a-și exercita competențele în mod imparțial și universal, inclusiv în țările occidentale, și că respectarea deciziilor sale este indispensabilă pentru credibilitatea și pentru acțiunile viitoare ale Curții;
 5. regretă că unii membri ai Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite nu sunt semnatori ai Statutului de la Roma prin care a fost creată CPI;
 6. regretă deciziile Uniunii Africane și ale Ligii Arabe de a refuza să colaboreze cu CPI și solicită Înaltei Reprezentante a Uniunii să întreprindă demersurile necesare pentru ca acest punct să figureze pe ordinea de zi a viitorului summit UA/UE;
 7. solicită Uniunii Africane să își revadă poziția și să se opună impunității, injustiției, crimelor de război, crimelor împotriva umanității și genocidului;
 8. solicită încetarea impunității pentru toate crimele comise în timpul războiului din Sudan și speră că președintele Omar al-Bashir va fi adus în curând în fața Curții Penale Internaționale de la Haga - unde va beneficia de drepturile prevăzute de legislația internațională - ca parte a reinstaurării necesare a justiției, a statului de drept și a respectului față de victimele unor astfel de crime;
 9. solicită președintelui și guvernului kenyan să își reafirme angajamentul față de CPI și cooperarea cu aceasta, inclusiv în ceea ce privește actele de violență care au urmat alegerilor din 2007 și din 2008;
 10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, instituțiilor Uniunii Africane, guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite, Curții Penale Internaționale, guvernului Kenyei și tuturor parlamentelor și guvernelor statelor membre ale Agenției Interguvernamentale pentru Dezvoltare.
-